

Sygnatura akt VIII C 45/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia Małgorzata Sosińska-Halbina

Protokolant st. sekr. sąd. Izabella Bors

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2020 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko W. C.

o zapłatę

1. uchyla nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 20 listopada 2017 roku wydany przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi w sprawie o sygn. akt VIII Nc 10049/17 i oddala powództwo;
2. zasądza od powoda Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz pozwanego W. C. kwotę 3.717 zł (trzy tysiące siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nakazuje pobrać od powoda Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 1.850,83 zł (jeden tysiąc osiemset pięćdziesiąt złotych i osiemdziesiąt trzy grosze) tytułem niewiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt VIII C 45/18

UZASADNIENIE

W dniu 18 października 2017 roku powód Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (poprzednio (...) Bank S.A. we W.) wytoczył przeciwko pozwanemu W. C. powództwo o zapłatę kwoty 12.039,46 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 10.433,29 zł od dnia 18 października 2017 roku do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że dochodzona pozwem wierzytelność wynika z zawartej z pozwanym umowy kredytu z dnia 21 lipca 2015 roku. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania i nie spłacał terminowo kredytu, na skutek czego powód wypowiedział przedmiotową umowę. Na dochodzoną pozwem kwotę składają się: 10.433,29 zł z tytułu kapitału, 784,14 zł z tytułu kapitałowych odsetek umownych oraz 822,03 zł z tytułu odsetek karnych. Zadłużenie pozwanego jest udokumentowane w wyciągu z ksiąg bankowych wystawionym w dniu 18 października 2017 roku, a stało się wymagalne z dniem 17 stycznia 2017 roku.

(pozew k. 4-5)

W dniu 20 listopada 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Od powyższego nakazu zapłaty zarzuty złożył pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Pełnomocnik pozwanego wskazał, że pozwany jest osobą nieporadną życiowo i schorowaną nadto przedmiotowa umowa kredytu konsolidacyjnego została zawarta za pośrednictwem Kancelarii (...) Sp. z o.o., która podstępnie wprowadziła pozwanego w błąd - pozwany nie miał świadomości, że zawiera kolejny kredyt, był w przekonaniu, że na podstawie przedmiotowej umowy dotychczasowy kredyt zawarty z innym bankiem zostanie rozłożony na większą ilość rat w mniejszej wysokości. Nadto pełnomocnik pozwanego podniósł zarzut nieudowodnienia roszczenia co do wysokości, odstąpienia od umowy przez pozwanego, złożenia przez pozwanego oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych złożonego pod wpływem błędu oświadczenia o zawarciu umowy. Pozwany podniósł również zarzut braku zmniejszania składek ubezpieczeń mimo spłacenia przez pozwanego części kredytu a nadto wskazał, że przedmiotowa umowa przewidywała szereg dodatkowych opłat: prowizję za przygotowanie wniosku – 3.005,97 zł, koszt ubezpieczenia – 8.257,10 zł, czy opłatę za przygotowanie wniosku – 100 zł. Pełnomocnik pozwanego wskazał także, że dochodzenie od pozwanego przedmiotowego roszczenia jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego wobec tego, że podmiot pośredniczący w zawieraniu przedmiotowej umowy - Kancelaria (...) Sp. z o.o.- okazał się być zorganizowaną grupą przestępczą oskarżoną o oszustwa finansowe, zaś mechanizmy systemów udzielania kredytów u powoda dopuszczające udział takich podmiotów są niejasne.

(nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym k. 33, zarzuty k. 36-43)

Replikując na zarzuty, powód podtrzymał żądanie pozwu. Wskazał, że pozwany ani nie odstąpił od umowy ani też nie uchylił się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego rzekomo pod wpływem błędu, bowiem oświadczenie to zostało podpisane przez osobę nieuprawnioną. Tym samym złożone oświadczenie woli nie wywołało skutków prawnych. Pozwany nie wskazał także przepisu umowy bądź ustawy uprawniającego go do odstąpienia od umowy. Nadto podkreślił, iż oświadczenie takie nie miałyby znaczenia bowiem powód nie wywołał ewentualnego błędu, ani o tym błędzie nie wiedział ani nie mógł go zauważyć. Dodatkowo powód podniósł, iż pozwany nie wyjaśnił przyczyn podpisania umowy o kredyt konsolidacyjny, skoro - jak twierdzi - nie zgadzał się z jej treścią (pomimo możliwości zapoznania się) i nie miał schorzeń neurologicznych wykluczających świadome podjęcie decyzji. Powód wskazał nadto, że zarzut pozwanego dotyczący naruszenia art. 5 k.c. jest chybiony wobec tego, że pozwany nie wskazał naruszenia jakich zasad współżycia społecznego miałby się dopuścić powód. Pełnomocnik powoda podkreślił, że nie może ponosić odpowiedzialności za Kancelarię (...) Sp. z o.o., której pozwany powierzył wykonywanie czynności związanych z wyszukaniem oferty kredytowej a rozliczenia pomiędzy Kancelarią (...) Sp.z o.o., a pozwanym (prowizja) nie są mu znane i nie dotyczą powoda, w szczególności nie wpływają na wysokość zobowiązania powoda wobec pozwanego.

(odpowiedź na sprzeciw k. 89-90)

Do końca postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

(pismo procesowe k. 189, k. 250, protokół rozprawy k. 116-119, protokół rozprawy k. 155-157)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany W. C. w dniu 21 lipca 2015 roku zawarł z Kancelarią (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. umowę o świadczenie usług pośrednictwa finansowego, na mocy której Kancelaria (...) Sp. z o.o. zobowiązała się do wyszukiwania dla pozwanego ofert finansowych. Z inicjatywą zawarcia przedmiotowej umowy wystąpiła Kancelaria (...) Sp. z o.o., kontaktując się telefonicznie z pozwanym i proponując rozłożenie kredytu zaciągniętego wcześniej - również za pośrednictwem tego podmiotu - w innym banku na większą liczbę rat w niższej wysokości. Pozwany został w tym celu skierowany do powoda. W. C. w dniu 21 lipca 2015 roku zawarł z powodem umowę kredytu konsolidacyjnego powtórnego nr (...) \ (...) na okres od dnia 21 lipca 2015 roku do dnia 12 lipca 2024 roku, w ramach której bank przyznał pozwanemu kredyt w kwocie 23.892,07 zł przeznaczony na całkowitą spłatę zobowiązań w innych bankach lub instytucjach finansowych we wskazanych kwotach: 3.699 z tytułu umowy o kredyt gotówkowy w (...) / 3 Ł. oraz 8.830 zł na dowolny cel konsumpcyjny. Pozwany zobowiązany był dodatkowo do zapłaty kwoty 100 zł z tytułu opłaty przygotowawczej za rozpatrzenie wniosku, kwoty 3.005,97 zł tytułem prowizji bankowej, kwoty 4.773,64 zł

tytułem składki ubezpieczeniowej za ubezpieczenie na wypadek śmierci i trwałej niezdolności do pracy (pobierana za cały okres kredytowania) oraz kwoty 3.483,46 zł tytułem składki ubezpieczeniowej za ubezpieczenie na wypadek poważnego zachorowania pobieranej za cały okres kredytowania, łącznie – 11.368,07 zł. Opłaty i prowizje zostały pobrane przez bank jednorazowo z kwoty kredytu. Zabezpieczeniem spłaty kredytu było ubezpieczenie w ramach umowy ubezpieczenia z tytułu śmierci, trwałej i całkowitej niezdolności do pracy i poważnego zachorowania zawartej pomiędzy kredytobiorcą a (...) S.A. z siedzibą we Francji Oddział w Polsce. Kredytobiorca zobowiązał się do spłaty kredytu w 108 ratach których wysokość wynosi 321,71 zł z wyjątkiem ostatniej raty wyrównawczej, która wynosiła 316,88 zł zgodnie z harmonogramem spłat.

Podstawą zawarcia umowy ubezpieczenia był wniosek pozwanego z dnia 21 lipca 2015 roku. W treści wniosku pozwany wyraził zgodę na objęcie go ochroną ubezpieczeniową z tytułu zgonu oraz trwałej i całkowitej niezdolności do pracy.

Bank był uprawniony do wypowiedzenia umowy, jeśli kredytobiorca m.in. nie spłacił w terminach spłaty określonych w umowie pełnych rat

za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim pisemnym wezwaniu do zapłaty zaległych kwot, w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania. Okres wypowiedzenia wynosił 30 dni.

Pozwany przed podpisaniem umowy nie zapoznał się z jej treścią, nie rozmawiał również z pracownikiem banku na temat zawieranej umowy. Nie zauważył również, że jest zobowiązany do uiszczenia opłaty z tytułu ubezpieczenia. Kwotę kredytu jaka została mu wypłacona przeznaczył na spłatę całości zobowiązania wobec innego banku, opłatę prowizji na rzecz Kancelarii (...) Sp. z o.o., a pozostałą część zwrócił niezwłocznie powodowi. Pozwany nie miał świadomości, że w ramach przedmiotowej umowy otrzyma kwotę ponad kwotę zobowiązania zaciągniętego w innym banku.

(dowód z przesłuchania pozwanego k. 116-119, zeznania świadka Z. S. k. 155-157, wniosek kredytowy k. 20v-21, umowa z załącznikami k. 8-15, wniosek o zawarcie umowy ubezpieczenia k. 16, umowa ubezpieczenia k. 17, okoliczności bezsporne)

Kwota składki ubezpieczeniowej dotyczącej ochrony ubezpieczeniowej stanowiącej zabezpieczenie spłaty pożyczki (...) \ (...) wynosiła 8.257,10 zł. Należność ubezpieczyciela z tego tytułu została opłacona przez (...) Bank S.A. na rzecz (...) S.A. Oddział w Polsce, a pozwany został objęty ochroną ubezpieczeniową od dnia 21 lipca 2015 roku do dnia 17 stycznia 2017 roku.

(pismo k. 109)

Pismem z dnia 2 listopada 2015 roku pozwany złożył powodowi oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu, w postaci zawarcia umowy kredytu konsolidacyjnego nr (...) oraz umowy nr (...) z dnia 21 lipca 2015 roku.

(pismo k. 67-68)

W związku z istniejącym zadłużeniem, pismem z dnia 12 grudnia 2016 roku roku powód wypowiedział pozwanemu przedmiotową umowę. Na datę sporządzenia wypowiedzenia zadłużenie pozwanego wynosiło łącznie 18.040,62 zł, z czego kwota 16.694,37 zł stanowiła kapitał, 784,14 zł – odsetki zaległe, 38,11 zł odsetki, 524 zł koszty windykacji.

(wypowiedzenie k. 22)

W wyciągu z ksiąg banku z dnia 18 października 2017 roku powód określił wysokość zobowiązania dłużnika na łączną kwotę 12.039,46 zł, z czego kwota 10.433,29 zł stanowiła należność główną. W dacie wystawienia wyciągu zadłużenie pozwanego z tytułu niespłaconych odsetek umownych, wyniosło 784,14 zł, z tytułu niespłaconych odsetek karnych, wyniosło 822,03 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg bankowych k. 6)

Do dnia wyrokowania pozwany nie uregulował zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem.

(okoliczność bezsporna)

Przed zawarciem przedmiotowej umowy pozwany przeszedł dwa zawały serca oraz udar. O powyższym nie mówił pracownikowi banku wobec tego, że nikt go nie pytał go o stan jego zdrowia.

Pozwany do chwili obecnej ma problemy z pamięcią oraz z kojarzeniem, zapomina jaką czynność ma wykonać. Pozwany po udarze leczy się neurologicznie i zażywa leki neurologiczne.

(dowód z przesłuchania pozwanego k. 116-119, zeznania świadka Z. S. k.155-157)

W zakresie neuropsychologii u pozwanego uszkodzenia mózgu wywołane przebyłym udarem mają wpływ na funkcjonowanie poznawcze i emocjonalne. Pozwany jest zorientowany, samodzielny w codziennych czynnościach potrafiący zadbać o swoje potrzeby, załatwić podstawowe sprawy urzędowe, jednak jego możliwości poznawcze (koncentracja, pamięć, sprawność grafomotoryczna, szybkość spostrzegania, sprawność czynności czytania i pisania, możliwość uogólniania i wyciągania wniosków) uległy istotnemu obniżeniu. Cechy osobowości na skutek zmian organicznych uległy zmianie. Nasiliła się labilność emocjonalna, zaleganie emocji, uporcezywe wracanie do zaistniałych problemów, tendencje do zachowań impulsywnych przy niepowodzeniach, obniżył się krytycyzm. U pozwanego doszło do istotnego obniżenia sprawności intelektualnej z powodu stwierdzonych zmian organicznych zwłaszcza poudarowych (otępienie niewielkiego stopnia). Obniżeniu uległa szybkość spostrzegania i realizacji czynności psychicznych, sprawność czytania i pisania co znacznie obniżyło możliwości właściwej oceny treści przedmiotowej umowy w czasie jej podpisania.

Pozwany W. C. przy jego funkcjonowaniu psychicznym i jego sprawności poznawczej (w tym intelektualnej) nie miał pełnej zdolności do zrozumienia samej treści podpisanej umowy, gdyż ma duże problemy z czytaniem ze zrozumieniem. Pozwany wykonuje tę czynność bardzo wolno, zapomina treść przeczytaną na początku strony w czasie, kiedy czyta ostatnie wiersze na tej samej stronie. Do krytycznej oceny sytuacji przewidzenia wszystkich skutków zawarcia umowy i ich oceny konieczne jest zrozumienie całości tekstu. Pozwany nie zakładał, że jest jakkolwiek powód do podjęcia działań zabezpieczających, miał pełne zaufanie do instytucji (w jego rozumieniu powiązanej z bankiem udzielającym pożyczki), osób prezentujących się jako w pełni wiarygodne. Pozwany miał i nadal ma zakłóconą sprawność psychiczną.

Pozwany miał trudności z czytaniem, pisaniem i pamięcią na skutek zmian organicznych w (...), mógł więc w umowie pomijać niektóre treści, nie dostrzegać ich, nawet po przeczytaniu.

(opinia biegłego z zakresu psychoneurologii k. 200-203, opinia uzupełniająca k. 229-229v)

U pozwanego nie stwierdza się objawów choroby psychicznej ani cech upośledzenia umysłowego. U pozwanego stwierdza się cechy zespołu psychoograniczonego.

W. C. możliwości percepcyjne i poznawcze miał i nadal ma obniżone, jego podatność na manipulację była i jest zwiększona.

W chwili zawierania przedmiotowej umowy z powodem W. C. znajdował się w stanie wyłączającym świadome i swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli.

(opinia biegłego z zakresu psychiatrii k.170-184, opinia uzupełniająca k. 270-272)

W. C. wystąpił z powództwem przeciwko Kancelarii (...) Sp. z o.o. o zwrot prowizji pobranej na podstawie zawartej umowy o pośrednictwo finansowe zawartej w dniu 21 lipca 2015 roku.

Wyrokiem z dnia 1 sierpnia 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w sprawie o sygn. akt XVIII C 3761/16 zasądził od Kancelarii (...) sp. z o.o. we W. na rzecz powoda W. C. kwotę 3.822,73 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 4 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty tytułem zwrotu za wynagrodzenie prowizyjne za świadczenie usług pośrednictwa finansowego pobrane przy pośredniczeniu przy zawieraniu umowy z powodem w niniejszej sprawie, tj. VIII C 45/18.

(wyrok z dnia 01.08.2017 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, sygn. akt XVIII C 3761/16 k. 91 z załączonych akt XVIII C 3761/16)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania. Podstawę ustaleń faktycznych stanowił również dowód z zeznań świadka Z. S. oraz częściowo z przesłuchania pozwanego.

Podstawę ustaleń faktycznych stanowiła również opinia sądowo-psychiatryczna wydana przez biegłego psychiatrę A. Z. oraz opinia sądowo-neuropsychologiczna wydana przez specjalistę neuropsychologa L. S.. Wydając opinię biegli oparli się na dokumentacji medycznej pozwanego oraz przeprowadzonym badaniu, których zawartość oraz wyniki uwzględnili podczas opracowywania wniosków końcowych. Oceniając pisemne opinie, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinie te były bowiem rzetelne, jasne oraz logiczne. Opinie biegłych odzwierciedlały staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, wyjaśniają wszystkie istotne okoliczności, podają przyczyny, które doprowadziły do przyjętej konkluzji, a równocześnie są poparte głęboką wiedzą i wieloletnim doświadczeniem zawodowym biegłych. Jednocześnie opinii tych nie podważają pozostałe dowody, nie była ona również kwestionowana przez strony procesu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawę żądania pozwu stanowiła dyspozycja art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 128 z późn. zm.). Zgodnie z jego treścią przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W ocenie Sądu powód Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. (poprzednio (...) Bank S.A. we W.) wykazał, że strony zawarły w dniu 21 lipca 2015 r. umowę kredytu konsolidacyjnego powtórnego nr (...) \ (...), nadto strona pozwana powyższego faktu nie negowała. Tym niemniej Sąd, dzieląc opinie biegłych sądowych uznał, że chwili zawierania umowy z powodem W. C. znajdował się w stanie wyłączającym świadome i swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli.

Zgodnie z treścią art. 82 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone przez osobę, która z jakichkolwiek powodów znajdowała się w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli. Dotyczy to w szczególności choroby psychicznej, niedorozwoju umysłowego albo innego, chociażby nawet przemijającego, zaburzenia czynności psychicznych.

Należy pamiętać, że złożenie oświadczenia woli w stanie określonym w art. 82 powoduje jego nieważność bez potrzeby wykazywania jakichkolwiek dalszych okoliczności. W szczególności bez znaczenia jest, czy druga strona czynności prawnej miała świadomość wyżej wymienionego stanu. Porządek prawny chroni osobę składającą oświadczenie woli w stanie wyłączającym świadomość lub swobodę. Ochrona dobrej wiary jej kontrahenta w ogóle nie wchodzi w rachubę. Czynność prawna jest zatem bezwzględnie nieważna.

Sąd uznał, że strona pozwana wykazała w przedmiotowej sprawie, że w czasie składania oświadczenia w ramach przedmiotowej umowy kredytu pozwany znajdował się w stanie określonym w art. 82 k.c.. Okoliczność ta wynika jednoznacznie ze sporządzonych dla celów niniejszego postępowania opinii biegłych specjalistów z zakresu psychiatrii i psychoneurologii, które Sąd uznał za w pełni wiarygodne. W swoich opiniach biegli z całym przekonaniem zgodnie stwierdzili, że pozwany nie mógł zawrzeć skutecznie umowy z powodem, gdyż po przebytym udarze jest osobą, u której występują organiczne uszkodzenie mózgu. Pozwany miał i nadal ma zakłóconą sprawność psychiczną.

Powyższe pozwoliło Sądowi ustalić, że przedmiotowa umowa konsolidacyjnego powtórnego nr (...) \ (...) z dnia 21 lipca 2015 roku jest dotknięta nieważnością w rozumieniu art. 82 k.c.

Wadliwość czynności prawnej powoduje, że zobowiązanie pozwanego do zwrotu kredytu, zapłaty odsetek oraz opłat nie powstało. Z tych też przyczyn rozważania dotyczące pozostałych zarzutów, nie mają już istotnego znaczenia, a powództwo podlegało oddaleniu, przy czym wobec tego, że w sprawie wydano nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym ten podlegał uchyleniu na podstawie art. 496 k.p.c. w brzmieniu przed 7 listopada 2019 roku, wobec tego, że do spraw wszczętych przed tym dniem rozpoznawanych w postępowaniu nakazowym mają zastosowanie wskazane przepisy.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., regulującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Strona pozwana wygrała proces w całości a zatem należy się jej od powoda zwrot kosztów procesu w łącznej kwocie 3.717 zł, na które składa się wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika w stawce minimalnej – 3.600 zł (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych), 17 zł – opłaty skarbowej za pełnomocnictwo oraz 100 zł – tytułem wykorzystanej zaliczki na biegłego.

W zakresie nieuiszczonych kosztów sądowych wyrażających się w wynagrodzeniu biegłych psychoneurologa i psychiatry orzeczono, odpowiednio do treści art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r. poz. 1025 z późn. zm.), nakazując pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 1.850,83 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, na które złożyło się wynagrodzenie biegłego psychiatry oraz neuropsychologa.